Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

De tertio li. Re.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

ſiniſtram omittens perſequi abner. Reſperit itaqꝫ abner poſt tergum ſuum et ait. Tune es aſahel q̇ reſpōdit. Ego ſum. Dixit ei abner Vade ad dexteram ſiue ad ſiniſtram et apprehende vnū de adoleſcētibꝰ ⁊ tolle tibi ſpolia eiꝰ. Noluit aūt aſahel omittere quin vrgeret eum. Rurſumqꝫ locutus eſt abner ad aſahel. Recede ⁊ noli me ſequi ne forte cōpellar confodere te in terram ⁊ leuare non potero faciem meam ad ioab fratrem tuū q̇ audire contempſit ⁊ noluit declinare. percuſſit ergo eum abner auerſa haſta in inguine et tranſfodit ⁊ mortuus eſt ī eodem loco. Omneſqꝫ qui tranſibant per locum in quo ceciderat aſahel ⁊ mortuꝰ erat ſubſiſtebant ꝑſequentibus autē Joab ⁊ abiſai fugientem abner ſol occubuit. Et venerunt vſqꝫ ad collem aqueductus: qui eſt ex aduerſo vallis ⁊ itineris deſerti in gabaon. Cōgregatiqꝫ ſunt filij beniamin ad abner ⁊ globati in vnū cuneum ſteterunt in ſummitate tumuli vnius Et exclamauit abner ad Joab ⁊ ait: Num vſqꝫ ad internitionem tuꝰ mucro deſeuiet. An ignoras ꝙ periculoſa ſit deſperatio. Vſqꝫ quo nō dicis populo vt omittat perſequi fratres ſuos ⁊ ait ioab Viuit dominꝰ ſi locutꝰ fuiſſes mane receſſiſſet p̄plus perſequens fratrem ſuum. Inſonuit ergo ioab buccina ⁊ ſtetit omnis exercitus nec ꝑſecuti ſunt vltra iſrael: neqꝫ iniere certamen: abner autem ⁊ viri eius abierunt per campeſtria moab tota nocte illa ⁊ tranſierunt iordanem ⁊ luſtrata omni bethorō venerūt ad caſtra Porro ioab reuerſus omiſſo abner congregauit omnem populū et defuerūt de puerꝫ dauid decē ⁊ nouē viri excepto aſaheli. ſ'ui aūt dauid ꝑcuſſerāt de beniamin ⁊ de viris q̇ erāt cum abner trecentos ſexaginta qui ⁊ mortui ſunt. Tulerūtqꝫ aſahel ⁊ ſepelierunt eum in ſepulcro patris ſui in bethleē Et ambulauerunt tota nocte Joab ⁊ viri qui erant cum eo ⁊ in ipō crepuſculo peruenerūt in hebron.

De tertio li. Re.

Et rex dauid ſenuerat: habebatqꝫ etatis plurimos dies. Cumqꝫ operiretur veſtibus non calefiebat. Dixerunt ergo ei ſ'ui ſui Queramus domino noſtro regi adoleſcentulam virginē ⁊ ſtet coram rege et foueat eum: dormiatqꝫ in ſinu ſuo ⁊ calefaciat dñm noſtrum regem. Queſierūt igitur adoleſcentulam ſpecioſam in oībus finibus iſrael ⁊ inuenerunt abiſac ſu-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

namiten et adduxerunt eā ad
regem. erat aūt puella pulcra
nimis: dormiebatqꝫ cum rege
⁊ miniſtrabat ei. rex vero ñ co-
gnouit eam. Adonias aūt fi-
lius agith eleuabatur dicens
Ego regnabo Feciteqꝫ ſibi cur
rus et equites et quinquagin
ta viros qui currerent añ eū.
Nec corripuit eū pater ſuꝰ ali
quando dicens. Quare hoc
feciſti. Erat aūt et ipe pulcer
valde ſecūdus natu poſt Ab
ſolon. Et ſermo eius cum Jo-
ab filio ſaruie ⁊ cum abiathar
ſacerdote qui adiuuabant ꝑ-
tes adonie. Sadoch vero ſa-
cerdos et banaias filius ioa-
de ⁊ nathan propheta et Se-
mei ⁊ Cerethi ⁊ Felethi. ⁊ om
ne robur exercitus dauid non
erat cum adonia. Immolatꝫ
ergo Adonias arietibus ⁊ vi
tulis et vniuerſis pinguibus
iuxta lapidem zoeleth ꝗ erat
vicinus fonti Rogel: vocauit
vniuerſos fratres ſuos filios
regis et oēs viros iuda ſer-
uos regis nathan aūt ꝓpheta
⁊ Banaiā ⁊ robuſtos quoſqꝫ
⁊ ſalomonem frēm ſuum non
vocauit. Dixit itaqꝫ nathan
ad berſabee matrem Salo-
monis. Num audiſti ꝙ reg-
nauerit adonias filius agith
⁊ dñs noſter dauid hoc igno-
rat. Nūc ergo veni accipe con
ſilium a me et ſalua animā tu
am filijqꝫ tui Salomonis: va
de ⁊ ingredere ad regē dauid:
⁊ dic Nonne tu domie mi rex
iuraſti mihi ancille tue dicēs:
ꝙ Salomon filius tuus reg-
nabit poſt me: ⁊ ipe ſedebit ī
ſolio meo. Quare ergo regnat
adonias Et adhuc ibi te lo-
quente cum rege ego veniā ꝑꝰ
te: ⁊ complebo ſermones tuos
Ingreſſa eſt itaqꝫ berſabee ad
regem in cubiculo. Rex autē
ſenuerat nimis ⁊ abiſac ſuna-
mitis miniſtrabat ei. Inclia-
uit ſe berſabee ⁊ adorauit re-
gem. Ad quam rex. Quid ti-
bi inquit vis. Que reſpōdēs
ait. Dñe mi tu iuraſti per do-
minum deum tuum āclle tue
ſalomon filius tuus regnabit
poſt me et ſedebit ī ſolio meo.
⁊ ecce nunc adonias regnat te
domine mi rex ignorāte. Ma
ctauit boues ⁊ pinguia queqꝫ
⁊ arietes plurimos: et vocauit
oēs filios regis. Abiathar
quoqꝫ ſacerdotē et Joab p̄n
cipem militie ſalomonem au
tem ſeruum tuum non voca-
uit. Uerumtamen dñe mi rex
in te oculi reſpiciunt totiꝰ iſrˡ
vt indices eis quis ſedere de
beat ī ſolio tuo dñe mi rex ꝑꝰ
te. Eritqꝫ cum dormierit dñs
meus rex cum patribus ſuis:
erimus ego ⁊ filius meus pec
catores. Adhuc illa loquente
cum rege nathan ꝓpheta venit

Et nunciauerũt regi dicentes
Adeſt nathan propheta. Cũ
qꝫ introiſſet in conſpectu regis
et adoraſſet eum pronus i ter
ram dixit nathan. Domie mi
rex tu dixiſti Adonias regnet
poſt me et ip̄e ſedeat ſup̄ thro
num meũ. Quia deſcẽdit ho-
die et immolauit boues ⁊ pin
guia et arietes pl'imos: ⁊ vo-
cauit vniuerſos filios regis ⁊
principes. abiathar quoqꝫ ſa-
cerdotem illiſqꝫ veſcẽtibꝫ ⁊ bi
bẽtibꝫ corã eo et dicẽtibꝫ: vi-
uat rex adonias me ſeruũ tuũ
⁊ Sadoch ſacerdotem ⁊ Ba
naiã filiũ ioiade ⁊ famulũ tu
um ſalomonẽ ñ vocauit. Nũ-
quid a dño meo rege exiuit h̊
ꝟbũ ⁊ mihi nõ indicaſti ſeruo
tuo quis ſeſſurꝰ eſſet ſup̄ thro
nũ dñi mei regis poſt euꝫ. Et
reſpõdit rex dauid dicẽs. Vo
cate ad me berſabee. Que cũ
fuiſſet ingreſſa corã rege ⁊ ſte-
tiſſet añ eum iurauit rex ⁊ ait.
Viuit dñs qui eripuit aiam
meam de omi anguſtia q; ſic
iuraui tibi p dñm deũ tuũ iſrl'
dicens Salomõ filiꝰ tuꝰ reg-
nabit poſt me. et ip̄e ſedebit
ſuper ſoliuꝫ meũ pro me. ſic fa
ciam hodie. ſummiſſoqꝫ berſa
bee in terram vultu adorauit
regem dicẽs. Viuat dominꝰ
meꝰ rex dauid i eternũ. Dixit
qꝫ rex dauid. Vocate mihi ſa
doch ſacerdotem ⁊ nathã pro

phetam ⁊ banaiã filiũ ioiade
Qui cum ingreſſi fuiſſent co-
rã rege dixit ad eos. Tollite
vobiſcũ ſeruos dñi veſtri ⁊ im
ponite ſalomonem filiũ meum
ſup̄ mulã meã ⁊ ducite eum i
gyon ⁊ vngat eum ibi ſadoch
ſacerdos et nathan ꝓpheta in
regem ſuper iſrael. Et canetis
buccina atqꝫ dicetis viuat rex
ſalomõ. Et aſcẽdetis poſt euꝫ
⁊ venietis in hierl'm ⁊ ſedebit
ſup̄ ſoliũ meũ ⁊ ip̄e regnabit p
me. illiqꝫ p̄cipiã vt ſit dux ſup̄
iſrael et ſup̄ iudã. Et reſpõdit
banaias filius ioiade regi di-
cens Amen. Sic loquitur do
minus deus domini mei re-
gis. Quomodo fuit dominꝰ
cum domino meo rege ſic ſit
cũ ſalomone ⁊ ſublimius faci
at ſoliũ eius a ſolio dñi mei re
gis dauid. Deſcendit ergo ſa
doch ſacerdos ⁊ nathan ꝓphe
ta et banaias filius ioiade et
cerethi et felethi. ⁊ impoſuert
ſalomonẽ ſup̄ mulã regis da-
uid ⁊ adduxerũt eũ in gyon.
ſumpſitqꝫ Sadoch ſacerdos
cornu olei de tabernaclo ⁊ vn-
xit ſalomonẽ ⁊ cecinerũt bucci
na ⁊ dixit omis ꝓpl's: Viuat
rex ſalomõ. Et aſcẽdit vniuer
ſa multitudo poſt eum. ⁊ po-
pulus canentium tibijs ⁊ le-
tantium gaudio magno ⁊ in-
ſonuit terra a clamore eorum.
Audiuit autem Adonias et

omnes qui inuitati fuerãt ab
eo. Iamqꝫ conuiuium finituz
erat. Sed et Ioab audita vo
ce tube ait. Quid ſibi vult cla
mor ciuitatis tumultuantis.
Adhuc illo loquẽte Ionathã
filius abiathar ſacerdotis ve
nit. Cui dixit Adonias. In
gredere quia vir fortis es ꝛ bo
na nuncians. Reſponditqꝫ io
nathan adonie Nequaqꝫ. do
minus em̃ noſter rex dauid re
gem conſtituit ſalomonẽ. mi-
ſitqꝫ cũ eo ſadoch ſacerdotem
ꝛ nathã ꝓphetã ꝛ banaiaz fili
um ioiade ꝛ cerethi et felethi
ꝛ impoſuerũt eũ ſuꝑ mulã regꝭ
Vnxeruntqꝫ eum ſadoch ſa-
cerdos et nathan propheta re
gem in gyon. ꝛ aſcenderũt in-
de letãtes ꝛ inſonuit ciuitas.
Hec eſt vox quã audiſtis. Sꝫ
et ſalomõ ſedet ſuꝑ ſoliũ reg-
ni. ꝛ ingreſſi ſerui regis benedi
xerunt domino noſtro regi da
uid dicẽtes. Amplificet deus
nomẽ Salomonis ſuꝑ nomẽ
tuũ. magnificet thronũ eiꝰ ſu-
per thronũ tuũ. Et adorauit
rex in lectulo ſuo. inſuꝑ ꝛ hec
locutus ẽ. Bñdictus dñs ds̄
iſrael qui dedit hodie ſedẽtez
in ſolio meo videntibꝰ oculis
meis. Territi ſunt ergo ꝛ ſur-
rexerunt om̃es qui inuitati fu
erant ab adonia. ꝛ iuit vnuſ-
quiſqꝫ in viam ſuam. Adoni-
as autem timens ſalomonez

ſurrexit et abijt in tabernacu-
luz domini. tenuitqꝫ cornu al
taris. Et nunciauerũt ſalomo
ni dicentes. Ecce Adonias
timens regem Salomonem
tenet cornu altaris dicens Iu
ret mihi rex Salomon hodie
ꝙ non interficiat ſeruum ſuũ
gladio. Dixitqꝫ Salomon.
Si fuerit vir bonus non ca-
det nec vnus quidez capillus
eius in terram. ſi autem ma-
lum inuentum fuerit ĩ eo mo
rietur. Miſit ergo Salomon
et eduxit eum ab altari. et in-
greſſus adorauit regem Sa-
lomonem. Dixitqꝫ ei Salo-
mon. Vade in domum tuam
Appropinquauerunt autem
dies dauid vt moreretur. pre-
cepitqꝫ Salomõi filio ſuo di-
cens. Ecce ego ingredior viaz
vniuerſe terre. Confortare et
eſto vir fortis et obſerua vt cu
ſtodias mandata domini dei
tui vt ambules in vijs eius vt
coſtodias cerimonias eius et
precepta eius et iudicia ꝛ te-
ſtimonia ſicut ſcriptum eſt in
lege moyſi vt itelligas vniuer
ſa que facis ꝛ quocũqꝫ te ver-
teris. vt confirmet dominus
ſermones ſuos quos locutus
eſt dominus de me dicens:
Si cuſtodierint filij tui vias
meas ꝛ ambulauerint coram
me in veritate ĩ om̃i corde ſuo
ꝛ ĩ om̃i anima ſua nõ auferet

tibi vir de ſolio iſrael. Tu q̄ꝫ
noſti que fecerit mihi moab fi
lius ſaruie que fecerit duobꝫ
principibus exercitus iſrl'. ab-
ner filio ſuo ner ⁊ amaſa filio
iether quos occidit et effudit
ſanguinem belli in pace: ⁊ po-
ſuit cruorem prelij in baltheo
ſuo qui erat circa lumbos ei⁹:
⁊ in calciamento ſuo q̄d erat
in pedibus eius. Facies ergo
iuxta ſapiam tuam et non de
duces caniciem eius pacifice
ad inferos. Sed et filijs ber-
zellai galaaditis reddes gra
tiam: eruntq̄ꝫ comedentes in
menſa tua. Occurrerunt eniꝫ
mihi quando fugiebam a fa-
cie abſolon fratris tui. Habeſ
quoq̄ꝫ apud te Semei filium
gera filij gemini ⁊ Bauri qui
maledixit mihi maledictione
peſſima quando ibam ad ca-
ſtra. Sed quia deſcendit mi-
hi in occurſum cum tranſirez
iordanem ⁊ iuraui ei ꝑ domi-
num dicens non te interficiaꝫ
gladio: tu noli pati eum eē in
noxium. Vir autem ſapiēs es
vt ſcias que facies ei deducaſ
q̄ꝫ canos eius cū ſanguine ad
inferos. Dormiuit igitur da-
uid cuꝫ patribus ſuis ⁊ ſepul
tus eſt in ciuitate Dauid. Di
es autē quibꝫ regnauit dauid
ſuꝑ iſrael quadraginta anni
ſunt. In hebron regnauit ſep
tem annis in hieruſalem trigi
ta tribus. Salomō aūt ſedit
ſuper thronum dauid patris
ſui ⁊ firmatum eſt regnū eius
nimis.

De quarto li. Regum

PReuaricatus eſt autem
moab in iſrl' poſtq̄ꝫ mor
tuus eſt achab. Ceciditq̄ꝫ o-
chozias ꝑ cancellos cenaculi
ſui quod habebat in ſamaria
⁊ egrotauit: miſitq̄ꝫ nuncios
dicens ad eos. Ite conſulite
beelzebub deum Accharon.
vtrum viuere queam de infir-
mitate mea hac. Angelus au
tem domini locutus ē ad he-
lyam theſbyten dicens: ſurge
⁊ deſcende in occurſum nunci
oruꝫ regis ſamarie ⁊ dices ad
eos. Nunquid non eſt d̄s i iſ-
rael vt eatis ad conſulenduꝫ
beelzebub deū accharō Quā
obrem hec dicit domin⁹: De
lectulo ſuꝑ quem aſcendiſti n̄
deſcendens ſed morte morie-
ris. Et abijt helyas reuerſiq̄ꝫ
ſunt nuncij ad ochoziā. Qui
dixit eis. Quare reuerſi eſtis
At illi reſponderunt ei: Vir
occurrit nobis et dixit ad noſ
Ite reuertimini ad regem q̄
miſit vos et dicetis ei. Hec di
cit dominus Nunquid q꞉ nō
erat deus i iſrael mittis vt cō
ſulatur beelzebub deus accha
ron. Idcirco de lectulo ſuper
quem aſcendiſti non deſcen-
des ſed morte morieris. Qui
dixit eis. Cuius figure ⁊ ha-